

Påskeblomst! hvad vil du her?

N.F.S. Grundtvig
(1783-1872)

Carl Nielsen
(1865-1931)

Soprano

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du påå blom - ster - sta - de,

Alto

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du påå blom - ster - sta - de,

Tenor

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du påå blom - ster - sta - de,

Bass

1. På - ske - blomst! hvad vil du her? Bon - de - blomst fra lands - by - ha - ve
2. Ej i lif - lig som - mer - luft spi - red du påå blom - ster - sta - de,

5

S.

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - pla - de;

A.

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - pla - de;

T.

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - pla - de;

B.

u - den duft og pragt og skær! hvem er du vel - kom - men ga - ve?
ej så fik du ro - sens duft, ik - ke lil - jens søl - ver - pla - de;

9

S.

Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?
un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn;

A.

Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?
un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn;

T.

Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?
un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn;

B.

Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?
un - der vin - ter - storm og regn sprang du frem i gol - de egn;

13

S. Me-ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
ved dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.

A. Me-ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
ved dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.

T. Me-ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
ved dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.

B. Me-ner du, en fugl tør vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?
ved dit syn kun den sig fry - der, som har kær, hvad du be - ty - der.

3. Påskeblomst! men er det sandt:
Har vi noget at betyde?
Er vor prædiken ej tant?
Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

5. Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.

4. Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde;
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.

6. Ja, jeg ved, du siger sandt:
Frelseren stod op af døde!
Det er hver langfredags pant
på en påske-morgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånede.